

بنیادی بودن اصل
۲۷ مبتنی بر این
بینش است که
بیان دسته جمعی
خواست‌ها و
آرمان‌ها، همانا
مشارکت معنادار
و تأثیرگذار عموم
مردم برای ساخت
جامعه است. در واقع
این اصل نماد
بی تفاوت بودن
اعضای جامعه به
امور جامعه است.

بنابراین این ابزار پرتوان مردمی، آن‌طور که گاهی از زبان برخی چهره‌های علمی و رسانه‌ای و سیاسی شنیده می‌شود، فرصت عقده‌گشایی یا مجالی برای تخلیه انرژی و سوپاپ اطمینانی برای تضمین تداوم دوره مسئولیت زمامداران و صاحب‌منصبان نیست. نتیجه آنکه خروجی این ابزار بی‌بدیل، رجزخوانی و ایجاد راه‌بندان و جلب توجه نیست، بلکه بیان صریح و عاقلانه مطالبات و مطالبه خواسته‌های برحق است که بر عهده مخاطب، تکلیف ایجاد می‌کند. تکالیفی الزام‌آور همچون خوب شنیدن، مسئولیت‌پذیری و پاسخ‌گویی شفاف و به‌موقع و عنداللزوم عذرخواهی، اصلاح رفتار و رویه